

ten, ligesom et stort, rustent tankskib ligger mere stabilt i søen, så længe det ikke synker, end en lille, effektiv motorbåd.

Det var jo den første begrundelse, men hvad med den anden begrundelse, nemlig beskæftigelsen på de danske arbejdspladser? Det går jo godt. Er det ikke hovedproblemet nu og formentlig i årene fremover, at der er mangel på arbejdskraft i Danmark? Ikke i Tyskland og Frankrig og Euroland, hvor de slås med arbejdsløshed og alle de problemer, men i Danmark.

Hvordan kan man begrunde det med det? Og hvordan kan man begrunde det med hensynet til den danske konkurrenceevne, når den nærmest er i top ifølge regeringens egen struktur- overvågningsrapport fra maj måned? Ja, det hedder den faktisk. Her er der jo den ene flotte tabel efter den anden, bl.a. over den danske konkurrenceevne, som ifølge The World Competitiveness Report er nummer 4 på listen over de 15 EU-lande. Det er kun Finland, Luxembourg og Holland, der med hensyn til konkurrenceevne – når man tager det hele med – er vurderet til at være stærkere end Danmark, og Danmark ligger foran Tyskland, Italien, Frankrig og en række af de andre kernelande i euroen.

Jeg kan ikke se, at argumentet holder, hvis vi holder os til beskæftigelses- og konkurrenceevnen og ikke begynder at snakke om valuta-kriser.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han ikke godt vil svare på selve det spørgsmål, der er stillet, nemlig beskæftigelsen. Og konkret kunne jeg godt tænke mig, at statsministeren svarede på dette spørgsmål: Er det ikke korrekt, at da den socialdemokratiske Schröderregering kom til i Tyskland, steg arbejdsløsheden kraftigt, bl.a. fordi Schröder ønsker at føre denne europapolitik? Det brød hans finansminister, Oscar Lafontaine, sig ikke om. Han ønskede at føre en politik af hensyn til beskæftigelsen. Derfor måtte han så gå.

Jeg ved godt, at statsministeren støtter Schröders linje og ikke beskæftigelseslinjen, men det er en intern diskussion i det tyske socialdemokrati, som vi desværre mangler at se lidt til i det danske socialdemokrati. Kan statsministeren ikke bare bekræfte over for os, at det her handler om et politisk valg: om man vil føre

den hårde Schröderpolitik eller den beskæftigelsesorienterede Lafontainepolitik, og at det er det, eurodebatten handler om, når vi snakker om beskæftigelse?

Økonomiministeren (Poul Nyrup Rasmussen, fg.):

Jeg er meget, meget glad for – det vil jeg virkelig få trukket ud til referat og kopi – at hr. Frank Dahlgaard i dag siger: Jeg er enig i, at et ja til euroen er begrundet i, at det vil beskytte Danmark mod international spekulation. Det er jeg meget glad for. Det er første gang, jeg har hørt så klar tale fra hr. Frank Dahlgaard på et felt, som hr. Frank Dahlgaard ellers plejer at være noget mere øm over for. Og jeg er enig. Hvis Danmarks krone trues af spekulation, så trues stabiliteten i den økonomiske politik, vi har holdt fast i i 6½ år, også, og så ved vi jo godt, hvem der i givet fald bliver ramt, hvis vi skal til at stramme til, og det er det, der er den grundlæggende filosofi.

Så til spørgsmålet om beskæftigelsen: Jeg synes, det er på tide, vi drager lære af vores erfaringer i 1970'erne og 1980'erne. Vi ved jo godt, at det går godt lige nu i Danmark; vi har en bomstærk økonomi, og den tror jeg også vi kan holde fast i. Men vi ved jo også godt – sagt til hr. Frank Dahlgaard og hr. Keld Albrechtsen – at hvis det går dårligt i resten af Europa, hvis den europæiske økonomiske vækst falder, så falder vores eksport, og så kniber det med beskæftigelsen i virksomhederne. Og derfor kan vi jo ikke bare sige til befolkningen, at det er ligegyldigt, hvad man gør i de andre lande. Det er bestemt ikke ligegyldigt.

Hvis de andre lande er beslutsomme som vi, og hvis vi i fællesskab er med til at forme beslutningerne, så får beskæftigelsen det bedre også i Danmark. Hver gang den økonomiske vækst bliver 1 pct. større i de andre lande, så bliver tilgangen af nye arbejdspladser i Danmark forholdsvis stort også større. Og det er det, hele ideen går ud på. Det er derfor, vi skal være med til at kæmpe for den beskæftigelsespolitiske linje.

Og når jeg tænker på, hvad Danmark, den danske regering, har udviklet af ideer på det her område – selv har jeg jo arbejdet med projektet om beskæftigelsen siden midten af 1980'erne – er det en stor, stor glæde nu at se, at man i det europæiske samarbejde er på vej i samme retning.